

Kl. 13.20

Det gælder bl.a. vores bidrag til uddannelse og træning af irakiske sikkerhedsstyrker, og det gælder den civile og humanitære indsats, hvor f.eks. 200.000 irakere har haft glæde af et dansk kunstvandingsprojekt, ligesom lokalbefolkningerne har haft fordel af vores bidrag til skoler og klinikker samt forbedringer af infrastrukturen.

Men lad mig slå fast: Vi skal ikke være i Irak et eneste sekund længere end nødvendigt; ikke et sekund længere, end at vores tre betingelser er opfyldt. Målet er og har hele tiden været at bane vejen for, at irakerne selv kan overtage og varetage ansvaret for en stabil udvikling af landet frem mod demokrati, forsoning, fred og fremgang.

Her er det afgørende, at det internationale samfund ikke slipper engagementet for tidligt. Situationen er skrøbelig i Irak, og problemerne er mange, men de positive resultater, som udviklingen på væsentlige felter rummer, kan sættes over styr, hvis det internationale samfund forcerer tilbagestrækningen. Rent faktisk er irakernes egne ledere bekymrede for, at det internationale samfund netop trækker sig for tidligt ud.

Vi vil ikke være med til at løbe fra ansvaret i utide. Vi vil ikke lade millioner af irakere i stikken, bare fordi opgaverne er vanskelige, ubehagelige og ikke altid lige populære at løse.

Vi kan derfor give tilslutning til regeringens ønske om at forlænge, forankre og reducere det danske bidrag til stabilitet og genopbygning af Irak. Indsatsen er stærkt forankret i FN, og det mandat, vi står i begreb med at give, er dynamisk, forstået på den måde, at der lægges op til en fortsættelse af den øgede fokusering på uddannelse og genopbygning, i takt med at irakerne selv overtager en stadig større del af ansvaret for sikkerheden. 240.000 af de planlagte 325.000 irakiske styrker er opstillet på nuværende tidspunkt. Så det bevæger sig i den rigtige retning.

Med beslutningsforslaget imødekommer vi også FN's ønske om støtte til lufttransport. Vi stiller et C-130 transportfly til rådighed med tilhørende jordpersonel på op til ca. 40 personer i alt. Det er alt sammen et udtryk for, at vi i en ansvarlig takt søger at justere indsatsen under indtryk af udviklingen fra fokusering på den forreste linje til en større vægtning af træning, monitorering og backupfunktioner.

Jeg må sige ikke mindst på baggrund af den stærke og forstærkede FN-forankring, reduktion af styrkebidragets omfang og den stigende

vægtning af netop genopbygningsindsatsen, at jeg synes, det er både ærgerligt og uforståeligt, at Socialdemokraterne og De Radikale vælger at løbe fra ansvaret netop nu. Jeg efterlyser sammenhæng i Socialdemokraternes og De Radikales argumentation.

Man vil gerne have et stærkt dansk bidrag til genopbygningsindsatsen, og man har oven i købet lagt sig fast på, at vi i hvert fald skal være der i de næste 4 år, men man vil ikke være med i den internationale sikringsstyrke. Man vil gerne støtte, at danske soldater kan få lov til at beskytte danske civilister, men de må ikke indgå i den internationale sikringsstyrke.

Hvad forestiller man sig? Skal danske soldater fare rundt for sig selv uden FN-mandat eller hvad? Hvad ville der ske, hvis alle andre lande i den internationale sikringsstyrke gjorde ligesådan? Skulle litauerne passe på litauerne? Hvad skulle der ske på den mellemlange bane, hvis Socialdemokraternes og De Radikales politiske bud blev virkelighed for andre end Danmark?

FN har netop givet den internationale sikringsstyrke under amerikansk ledelse den opgave at føre FN's resolutioner ud i livet. Der er ikke andre organisatoriske rammer for den militære sikkerheds- og beskyttelsesindsats, som vi sådan bare frit kan vælge imellem at gå ind i. Der er f.eks. ikke en FN-styrke eller andet.

Hvem skulle varetage de danske civilisters sikkerhed, hvis vi pr. 1. juli i år trak alle vores soldater hjem, sådan som Socialdemokraterne og De Radikale foreslår? Skulle den danske civile indsats beskyttes af den internationale sikringsstyrke? Det vil sige amerikanerne og briterne, balterne og litauerne og alle de andre. Svarene blaffer desværre i vinden, ikke mindst efter den socialdemokratiske ordførers indlæg i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Der er foreløbig tre, der har bemærkninger til ordføreren. Den første er hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er en kendt sag, at det ikke ligefrem går godt i Irak i øjeblikket, og en af de ting, der ikke går særlig godt, er de menneskerettighedskrænkelser, som vi ser de irakiske myndigheder foretager i øjeblikket.

Kl. 13.25

Derfor vil jeg gerne igen vende tilbage til spørgsmålet om den pressemeddelelse, som